

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Плевен, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Венелин Д. Николаев

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Венелин Д. Николаев Административно наказателно дело № 20234430202624 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59д и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление №8433/16.11.2023г. на *** отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – гр. София, на Б. И. Д., ЕГН ***** е наложено на основание чл.53, ал.1, т.2 предл.2 от Закона за пътищата административно наказание глоба в размер на 4000,00 лв. за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, буква „а“, предл.2 от Закона за пътищата във връзка с чл.7, ал.1, т.5 буква „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл. 1 от Наредба №11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Недоволен от така издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят Б. И. Д., който го обжалва и моли съда да го измени като му наложи глоба в минимален размер.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. К. Д., който доразвива и

допълва доводите в жалбата. Моли да се отмени наказателното постановление, алтернативно моли съда да намали размера на санкцията, която счита за прекомерно завишена.

Въззиваемата страна – *** отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – гр. София, се представлява от юрк В., която счита жалбата за неоснователна и пледира за потвърждаване на процесното НП, като правилно и законосъобразно. Сочи, че в АУАН е направено пълно описание на нарушението като в него са отразени датата и мястото на извършване, както и обстоятелствата при които извършено и законовите разпоредби, които са нарушени. Посочва, че управляваното от жалбоподателя ППС е тежко по смисъла на чл.3, т.2 от Наредбата, а съгласно чл.8, ал.1. от Наредбата движението на извънгабаритни ППС-та се осъществява в рамките на специалното ползване и се разрешава в случаите, когато е невъзможно или нецелесъобразно да се ползва друг вид транспорт. Излага съображения, че размерът на санкцията е съобразен с това, че извънгабаритните ППС с претоварването си създават предпоставки за ПТП. Сочи, че с натоварването могат да се получат сериозни технически неизправности, свързани със спирачната система, загуба на контрол и поради тези причина е определен размерът на наложената санкция.

Съобразявайки събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Административно наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН №0009736/29.08.2023г. от А. М. А. на длъжност *** в отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ против Б. И. Д., ЕГН *****, затова, че: На 29.08.2023г., в 10:26 часа, на път I-3, км.86, на 3 км преди разклон

за с.*** е управлявал и извършвал превоз на товари с МПС с четири оси с две управляеми оси марка *** с рег.№ СВ 39 83 ХВ, като в процеса на извършената проверка е установено, че водачът извършва превоз на глина примесена с камък, без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата /Разрешително/, съгласно изискванията на чл. 8, ал.1 от Наредба №11 от 03.07.2001 на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Необходимостта от разрешително се доказва от направеното измерване с техническо средство електронна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, модел DRW-KR №118807 и ролетка №1313/18/(5м), при което е констатирано следното: 1. При изме*** разстояние между осите 1.40 м, сумата от натоварване на ос на двойната задвижваща се ос на МПС е 29.425т. при максимално допустимо натоварване на оста 19т., съгласно чл.7, ал.1, т.5, буква „в“ от Наредбата, като превишаването е с 10.425т. ППС е тежко, с което виновно е нарушил разпоредбите на чл.26, ал.2, т.1, буква „а“, предл.2 от Закона за пътищата във връзка с чл.7, ал.1, т.5 буква „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл. 1 от Наредба №11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и оспорваното НП № №8433/16.11.2023г г. издадено *** отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ - гр. София, оправомощен съгласно Заповед № РД-11246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с което на жалбоподателя Б. И. Д., ЕГН ***** е наложено на основание чл.53, ал.1, т.2 предл.2 от Закона за пътищата административно наказание глоба в размер на 4000,00 лв., на чл.26, ал.2, т.1, буква „а“, предл.2 от Закона за пътищата във връзка с чл.7, ал.1, т.5 буква „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл. 1 от Наредба №11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Изложената фактическа обстановка се установява безспорно от следните писмени и веществени доказателства: кантарен билет № 578/29.08.2023г г., издадена от техн. средство електронна везна DFW-KR с № 118845 – л. 13 от делото, подписан от жалбоподателя, Разписка за връчване на АУАН, копия от лична карта и свидетелство за регистрация част II на МПС, пътен лист, заповеди на АПИ, Доклад от *** отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ относно: предложение за сключване на споразумение на основание чл.58г от Закона за административните нарушения и наказания. както представени в съдебно заседание удостоверение за признаване на одобрен тип средство за измерване на ел. везна; Заявление за последваща проверка на ел. везна DFW-KR № 118845 с вх. № 000029- 21851/21.04.2022 г.; ЕС декларация за съответствие с [Директива 2014/32/ЕС](#) и сертификат за съответствие на ролетката и др.

Горната фактическа обстановка се потвърждава от показанията на разпитаните свидетели *** М. А. и Н. М. А., които поддържат изцяло и в пълен обем констатациите, изложени в акта за установяване на административно нарушение и дават детайлни показания относно установеното тегло на процесното МПС при проверката му с техническите средства. От показанията на св.*** М. А. и Н. М. А. се установява, че заемат длъжността инспектор в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в АПИ. Установява се, че на 29.08.2023г. около 20:46 часа при изпълнение на служебните си задължения на път I-3 км 86, на три километра преди разклон за с. *** спрели за проверка МПС с четири оси – товарен автомобил марка „***“. В хода на проверка извършили контролно измерване с електронна мобилна везна и рулетка за 5 метра, при което констатирани, че са превишени максимално допустимите норми на раздел II от Наредба №11/2001г. на МРРБ, а именно при максимално

допустими 19 тона са установени 29, 425 т. Съставили АУАН, който връчили на водача и ме издали разписка. Съдът кредитира показанията на свидетелите като правдиви, обективни, и съответни на информацията съдържаща се в посочените писмени доказателства, които съдът приема за достоверни. Кантарният билет е разпечатан автоматично чрез техническото средство, непосредствено след измерването на автомобила и е представен на водача за изписване на две имена, рег. номер на МПС и полагане на подпис.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

С оглед на така установеното, съдът счита че жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице и в предвидената от закона форма, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е само частично основателна, по следните съображения: АУАН, въз основа на който е започнало административно-наказателното производство, е издаден от инспектор АРОК при АПИ, София. Съгласно [чл. 56, ал. 2 ЗП](#) нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностните лица на Агенция, "Пътна инфраструктура" и на "Агенция Митници" - за нарушения по републиканските пътища. В случая актосъставителят е длъжностно лице от АПИ, като със Заповед № РД-11-247 от 31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, на основание [чл. 21 г, т. 1 и т. 7 и чл. 56, ал. 2, т. 1 ЗП](#) и [чл. 167, ал. 3 ЗДвП](#) и в изпълнение на решение на УС на АПИ, са определени служителите, които осъществяват контрол по Републиканската пътна мрежа при АПИ, сред които е и свидетелят А. А. - инспектор, който е съставил процесния АУАН.

Съгласно [чл. 56, ал. 3 ЗП](#) наказателните постановления се издават от: 1. за републиканските пътища - от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията или от упълномощено от него длъжностно лице от агенцията. В тази връзка по делото е представена Заповед РД-11-

246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с която в т. I е възложено на *** отдел "Контрол по РПМ" в дирекция "АРОК" към АПИ да издава наказателни постановления. На тази длъжност е именно АНО издал обжалваното НП.

Съдът, при проверка на съдържанието на АУАН и НП констатира, че в същите се съдържа описание на всички елементи от състава на нарушението посочена е датата на установяване на нарушението – 29.08.2023г. в 10:46 часа, мястото на неговото извършване - на път I-3, км.86, на 3 км преди разклон за с.***, както и са изписани словесно фактите, касаещи обвинението маршрута на движение на превозното средство и неговото тегло, превишаващо максимално допустимото за тази ос, съгласно разпоредбите на цитираната по-горе Наредба.

За така измерените параметри на ППС при проверката, жалбоподателят не е представил на длъжностното лице на АПИ валидно разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за движение на извънгабаритно/тежко ППС по см. на § 1, т. ДР на Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, респ. тежко по чл. 3 на Наредбата. АНО изрично е отбелязал в НП, че водачът е следвало да провери и да се убеди, че параметрите на ППС с товар или без товар не надвишават максимално допустимите норми по Наредбата или евентуално разрешените параметри с разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за дейност от специално ползване на пътищата, издадени по реда на раздел IV от Наредбата, но не го е сторил и е извършил виновно административно нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б., а" от ЗП.

АНО е посочил, че нарушението не е маловажно, предвид високата степен на обществена опасност на извършеното нарушение, която е обвързана с последиците от движението на тежки превозни средства по републиканската пътна мрежа, както и с оглед на

безопасността на движението, тъй като управлението на МПС е правно регламентирана дейност с безспорно голям риска за водача, пътуващите с него и всички останали участници в движението

По тези причини движението на ППС по РПМ с параметри надвишаващи, както е в случая, драстично нормите на Наредбата се осъществява с разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за дейност от специалното ползване на пътищата, с което се разрешава движение на ППС по строго определен маршрут и се заплащат пътни такси.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 53, ал. 1 от ЗП, съгласно която разпоредба с глоба от 1 000 до 5 000 лева, ако деянието не представлява престъпление, се наказват физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви, , в" и, , г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени дейностите, описани в т. 1 до т. 6. Цитираната разпоредба съдържа шест точки и административнонаказващият орган е посочил, че наложеното на жалбоподателя наказание е именно по т. 2.

По отношение на измервателните уреди ползвани от контролните органи при проверката е установено безспорно от събраните писмени и гласни доказателства, че са от одобрен тип и са годни, тъй като са преминали надлежни технически проверки съгласно Закона за измерванията.

Към датата на извършване и установяване на процесното нарушение техническо средство е от одобрен тип (съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от ЗИ), преминало както първоначална, така и периодични последващи проверки за съответствие с одобрения тип. Техническото средство - ролетка с идентификационен № Р 05 е калибрирано, видно от представените удостоверения на немски език с превод. Видно от приложения по делото АУАН, жалбоподателят е санкциониран за допуснатото нарушение по чл. 53, ал. 1 от ЗП във вр.

чл. 26, ал. 2, т. 1, б., „а“ от ЗП, а именно осъществяване движение на извънгабаритно /тежко/ пътно превозно средство, без разрешение, издадено от администрацията управляваща пътя. В хода на делото и от събраните писмени доказателства, които кореспондират с показанията на разпитаните свидетели, надлежно приобщени по делото, се установява по безспорен начин, че жалбоподателят с поведението си виновно и умишлено е осъществил описаното в акта и НП административно нарушение.

Жалбоподателят не представи никакви доказателства, които да опровергават събраните доказателства относно фактическото извършване на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от ЗП, което съдът приема за безспорно установено и доказано.

Съдът приема, че жалбоподателят в качеството си на водач на процесното тежко ППС е годен субект на нарушението. Вярно е, че съгласно чл. 11 от Наредба № 11/2001 г. на МРРБ, лицата, които извършват превозите, носят отговорност за движението и съпровождането на извънгабаритните ППС. Съгласно същата наредба /чл. 37, ал. 1, т. 1/ и съгласно Закона за пътищата обаче, водачът на извънгабаритно или тежко ППС също е субект на административно-наказателна отговорност за нарушение по чл. 26, ал. 2 от ЗП, независимо от това образувано ли е административнонаказателно производство и ангажирана ли е отговорността на превозвача.

Според настоящия съдебен състав не се касае за нарушение, което може да бъде определено като, „маловажно“ с оглед липсата или незначителността на настъпилите вредни последици и на други смекчаващи обстоятелства, сравнено с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Надвишаването на нормите на Наредбата винаги повишава рисковете относно безопасността на движение, повреждане и преждевременно износване на пътната инфраструктура. Именно затова законът въвежда изискване движението на ППС по пътищата с параметри надвишаващи нормите

на Наредбата да се допуска по изключение за неделими тежки или извънгабаритни товари и то само след издадено разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за дейност от специалното ползване на пътищата, което се издава при определени условия и за всеки отделен случай, с определен срок, за определен маршрут, след заплащане на пътна такса. Всичко изложено мотивира съда да приеме, че събраните доказателства са достатъчни за несъмнен извод, че на посочените дата и място жалбоподателят, като водач е осъществявал движение на извънгабаритно тежко пътно превозно средство по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС на МРРБ, респ. извънгабаритно по см. на чл. 2 на наредбата, без разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) издадено по реда на раздел IV на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ от администрацията управляваща пътя (АПИ) за дейност от специално ползване на пътищата, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му по административнонаказателен ред.

Санкционната разпоредба на чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата предвижда, че физическо лице, нарушило разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал.1, т. 1, букви, , в" и, , г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лева, ако деянието не представлява престъпление. В конкретния случай на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 4 000, 00 лева, който е над средния и по-близък до максималния отколкото до минималния такъв. Съдът обаче не споделя доводите на АНО за налагане на наказание над минималния предвиден в закона размер от 1000 лева. Липсват мотиви в НП за отчетени допълнителни отегчаващи отговорността обстоятелства извън съставомерните такива. Същевременно явно не е отчетено в необходимата степен обстоятелството, че за жалбоподателя това е първо по ред такова административно нарушение. Ето защо, АНО е следвало да определи наказание съответно на минимума предвиден в

закона. Законодателят е отчел обществената опасност на подобен вид деяния, като е предвидил относително висок праг на минималното наказание от 1000 лева, който в случая според съда може изцяло да постигне целите на наказанието регламентирани в чл. 12 от ЗАНН. Поради това, НП следва да се измени и размерът на наказанието да се редуцира от 4000, 00 лева, на "глоба" в размер на 1000, 00 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2, вр. с ал. 2, т. 4 и ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №8433/16.11.2023г. на *** отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на Б. И. Д., ЕГН ***** е наложено на основание чл.53, ал.1, т.2 предл.2 от Закона за пътищата административно наказание глоба в размер на 4000,00 лв. за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, буква „а“, предл.2 от Закона за пътищата във връзка с чл.7, ал.1, т.5 буква „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл. 1 от Наредба №11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС като намалява размера на наложената глоба от 4000 на 1000 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Плевенски регионален административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____